

[Oluf Pedersen.]

statning, saaledes at man f. Eks. køber Grundværdien og lader Skødehaveren betale Grundskyld, og det offentlige derefter viderebetaler Grundskylden som Renter af de optagne Laan. I saa Fald blev Staten blot Garant for privates Inkasso af den nuværende samfundsskabte Værdi; højst kunde der være Tale om, at Samfundet vilde faa den fremtidige Stigning. Nu er det saaledes, at den Formue, som findes, dels er arbejdsskabt, dels tjent ved Særret og Monopoler, men dette er uden Forbindelse med, hvordan Formuen i Dag er anbragt. Vi maa se det hele som en Likvidation, og her kræver Ret blot en Ligestilling, at alle behandles lige, og det er ud fra dette Synspunkt, Lovforslaget er udarbejdet. Vi foreslaar, at alle Formuerne paalignes en Afgift paa 30 pCt. under en eller anden Form. Nu er det klart, at en saadan Reform ikke maa gennemføres uden Hensyntagen til det praktiske Liv, derfor foreslaar vi, at Afgiften, som skal udredes, kan betales gennem 25 Aar med 2 pCt. om Aaret af Hovedstolsbeløbet pr. 1. April 1939. Dette giver med $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Rentes Rente de 30 pCt.

Vi foreslaar Nedskrivningen eller Afgiften ens for alle Formuer, enten de er store eller smaa, altsaa af 1 Mill. Kr. 300 000 Kr. i Afgift, og af 10 000 Kr. 3 000 Kr. i Afgift. Men her maa det erindres, at Andelen i Fællesformuen eller Fordelen ved Nedskrivning af den offentlige Gæld bliver ligelig. Det drejer sig om 9 000—10 000 Kr. for hver Familie og modsvarer altsaa Afgiften af Formuer paa helt op til 30 000 Kr. Vi bliver for saa vidt ved Gennemførelse af saadanne Forslag alle rige. Der bliver et rigt Fællesskab, Fattigdom forsvinder, der bliver ingen besiddelsesløse.

Om det rent tekniske skal jeg nævne, at vi paaligner fuld Grundskyld, men godtgør Skødehaveren Jordværdien ved et Tilskud paa 4 pCt. om Aaret gennem 25 Aar. Hvis man kapitaliserer det, drejer det sig om en Godtgørelse paa ca. 60 pCt. Men dertil kommer, at Skødehaveren faar en Nedsættelse i de nuværende Bygningsskatter, der ogsaa er indgaaet i Handel og Om sætning. Hvis man gør det op i Forhold til Jordværdien, drejer det sig om en halv Snes Procent, i alt en Godtgørelse paa ca. 70 pCt., det vil sige, at de kommer til at betale 30 pCt. For Bygninger paalignes en tilsvarende Afgift paa 2 pCt. aarlig igennem 25 Aar, det giver altsaa de 30 pCt.; saadan at Formue i Bygninger og Jord derved stilles lige.

Vi foreslaar, at man klarer Gældsproblemet paa den Maade, at Skødehaveren faar Ret til gennem de 25 Aar at afdrage 2 pCt. om Aaret i sine Rentepenge. Det vil sige, at for den gældbundne Del vil den Formueafgift, der skal udredes, enten det er Jord eller Bygninger, blive paalignet dem, der har Obligationer i Ejendommen; den gældbundne gaar fri. I Virkeligheden vil det sige, at Afgiften paalignes en Del af Renten til Afvikling af den falske Kapital, at man for saa vidt til Udredelse af Afgifterne ikke behøver at berøre Hovedstolen.

Om selve det Princip, at Pantekreditorerne skal deltage i saadanne nye Byrder paa fast Ejendom, henviser jeg til Forordningen af 5. Juni 1848, senere fornyet af den unge Rigsdag, hvor man netop gik til en ny Afgift paa fast Ejendom og fastsatte, at Pantekreditorerne skulde deltage. Jeg gør ogsaa lige opmærksom paa, at meget tidligt, da Grundskyldsbevægelsen kom her til Danmark, forespurgte Jacob E. Lange over for Henry George, hvordan man burde bære sig ad her i Landet, om ikke det var naturligt, at man ved Paaligning af Grundskyld lod Sælgere af Jord deltage, og fik dennes Tilslutning dertil, ligesom jeg henviser til Professor Falbe-Hansens Finansvidenskab og Forelæsninger, hvori han saa stærkt gik ind for denne Tanke, at man skulde have Pantekreditorerne med.

Medens den nuværende Grundskyld ophæves, foreslaas det, at Bygningsskatten gradvis afvikles i Løbet af 25 Aar. Hele den forøgede Grundskyld skal gaa til Nedsættelse af Skatterne, og det vil for Kommunernes Vedkommende, idet disse faar Halvdelen af den Grundskyld, der indkommer, betyder Nedsættelse med $\frac{2}{5}$ af den nuværende Skatteprocent i Gennemsnit. Hertil kommer saa det, der for Kommunerne opnaas ved en Afvikling af den offentlige Gæld.

Desuden foreslaar vi for Statens Vedkommende, at der sker en Afvikling af Kaffetolden og Afgiften af Kaffesurrogater, der jo drejer sig om et Beløb af 40 Kr. aarlig pr. Familie, endvidere Ophævelse af Sukkerafgiften, Sukkervareafgiften, Tillægs skatten paa Benzin og Forlystelsesskatterne, og at Toldskatterne afvikles i Løbet af 5 Aar bortset fra Afgiften paa Øl, Spiritus og Tobak, som omdannes til en Banderoleafgift til Dækning af de sociale Afgifter sammen med det Beløb, som indkommer gennem den indenlandske Afgift paa Øl, Spiritus og Tobak. De Beløb, det drejer sig om, er for Grundskyldens Vedkommende 225 Mill. Kr. og for Formueafgiftens Ved-